

[Aksel Larsen.]

at bestride, for det kan ikke bestrides, og det ærede Medlem ved, at det er rigtigt.

Vi har sagt før Valget, at vi ønsker, der skal komme et Flertal i Folketinget af Socialdemokrater og Kommuniste — og jeg tror, det kunde være naaet, hvis Socialdemokratiet ikke havde haft en saa hovedløs Valgagitation. Det bebrejdes os, at vi var Optimister i den Retning, men det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, som rejste Landet rundt og sagde: vi skal have et rent socialdemokratisk Flertal i Folketinget, bebrejder ikke sig selv noget, til Trods for at han øjensynlig var lidt mere optimistisk end vi! Men jeg har ogsaa sagt under Valgkampen, at selv om der kom et socialdemokratisk-kommunistisk Flertal i Folketinget — og det bliver fornuftigvis ikke ret stort —, saa mener jeg ikke, at man derfor skal lave Regering paa dette temmelig smalle Grundlag, saa mener jeg, man maa stræbe efter at faa et bredere Grundlag for en Regeringsdannelse, at man ikke ved at sidde med en ganske lille Regeringsmajoritet paa den Maade faar et nyt stort Skel i dansk Politik. Det har jeg sagt før, det staar jeg ved, det mener jeg ogsaa i Dag. Derimod har jeg sagt: jeg diskuterer ikke paa Forhaand Regeringens personelle eller partimæssige Sammensætning, for det er underordnet i Forhold til, at man sørger for at have den fornødne Basis i Folket og i Folketinget, at man sørger for at have den rigtige Politik.

Det er muligt, Regeringen vil gøre Alvor af Statsministerens Trusel om at gaa, hvis den kommer i Mindretal her i Tinget, men derfor har den efter mit Skøn aldeles ingen Ret til at udskrive Valg.

Nu skulde man naturligvis i Henhold til den Taktik, der sædvanligvis bruges i en saadan politisk Situation, rulle med Musklerne og proklamere: Vi er ikke bange for et Valg. Jeg gider det ikke! Jeg mener, der er saa meget at gøre herhjemme, saa vi har ikke Tid til at tage et Valg f. Eks. nu i Januar Maaned. Enhver ved, at et Valg i Januar vil ikke give nogen væsentlig anden Sammensætning end det Valg, vi havde den 30. Oktober, det vil ikke klare Problemerne. Derfor vil det eneste rigtige være, hvis Statsministeren tager de parlamentariske Konsekvenser af, at en Afstemning gaar ham imod, at man forsøger at faa dannet en Regering med en Politik, som kan bære et Stykke Tid fremover, og om hvilken man ved, at der er Flertal for den saavel her i Tinget som i Folket. Og hvad det sidste angaar, er jeg ikke bange, for dels Reaktionen mod

Kaalund-Jørgensen og dels den Jernbanelstrejke, vi havde her i København, viser, at det danske Folk aldeles ikke har skiftet Mening siden Besættelsestiden, og at Aanden fra Frihedskampen aldeles ikke er døet hen i Danmark. Saa jeg er sikker paa, at man kan — hvis man vil — danne en Regering, der vil være i Stand til at gennemføre en Politik, som bliver en naturlig og videregaaende Fortsættelse af den Politik, der blev indledet af Sommerens Samlingsregering.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft tegnede her for et Par Timer siden et Billede af danske politiske Tilstande, som var, syntes det mig, meget trist. Han tegnede Billedet af en Tilstand, hvor vi har en afmægtig Regering og her i Tinget en indbyrdes splidagtig antisocialistisk Blok og samtidig to hinanden bekæmpende socialistiske Partier, og saa sukkede det ærede Medlem: Vi er i Sandhed vel rejst herhjemme! Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft er dybt pessimistisk. Siden den 30. Oktober ser han alt sort i sort. Det er, som Solen den Dag gik ned for ham for bestandig. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at han har siden den 30. Oktober vist sig som en rigtig daarlig Taber, og jeg vil som god gammel politisk Bekendt og Værkfælle tilraabe ham et: Frisk Mod, Antonius! Det ærede Medlem skal se, at Udviklingen standser saamænd ikke, fordi han tog fejl i sin Politik forud for dette Valg.

Jeg tror det ærede Medlems Pessimisme i betydelig Grad har sit Udgangspunkt i, at han er tilbøjelig til at se enhver Situation i et storpolitisk Lys. Han ser ud over denne Sal med dens store Partisplittelse, hvor han for kun 6 Aar siden i Aanden saa et socialistisk Flertal som umiddelbart forestaaende, og saa sænker han sit tænksomme Hoved i dybt Mismod, og han føler Trang til at sige: Stakkels Danmark! Men hvis nu det ærede Medlem et Øjeblik bestræbte sig for ikke at se det alt sammen i storpolitisk Belysning, men ganske jævnt tog disse Partiers Program frem, saaledes som Partierne gik til Valg paa dem, saa vilde han opdage, at der paa en Række af de for Landet vigtigste Omraader er saa store Berøringspunkter, at en dygtig politisk Ledelse og en positiv saglig Indstilling hos de forskellige Partier i de nærmest kommende Aar vilde kunne skabe en rigere Reformlovgivning, end vi længe har set.

Jeg tilraader det ærede Medlem at opgive sin ufrugtbare Pessimisme. Søg at skyde de mange strategiske Overvejelser til